

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8C/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124365221
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Rudáš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:6124365221.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Tomášom Rudášom v právnej veci žalobcu: A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, F. G. XXXX/XX, XXX XX H., právne zast.: JUDr. Andrej Gara, Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: A. I. C., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX H., zast.: JUDr. Roman Henčel, advokát, G. Švéniho č. 8, 971 01 Prievidza, IČO: 51 007 746, o zaplatenie 128,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 128,15 eur spolu s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 128,15 eur od 11.01.2025 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou pôvodne na Okresný súd Banská Bystrica domáha voči žalovanej zaplatenia náhrady škody vo výške 128,15 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná vedú konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P/54/2019 a konanie o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/91/2019. Krajský súd Trenčín rozsudkom zo dňa 23.06.2022 zmenil rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č. k. 18P/54/2019-2555, ktorým upravil styk tak, že žalobca je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9:00 h. do 18:00 h. bez prítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým že žalobca si maloletého riadne na styk pripraveného pred kultúrnym domom v H., J. K. J., pred kultúrnym domom, prevezme a na tom istom mieste maloletého žalovanej vráti. V prípade, že sa styk žalobcu s maloletým neuskutoční v súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane dieťaťa, žalovaná je povinná umožniť žalobcovi styk s maloletým v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne. Žalovaná vykonateľné súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi tak žalovaná zmarila do dnešného dňa viacero stykov žalobcu s maloletým. Žalovaná si kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s dieťaťom a vytvára obštrukcie, ktorými sa snaží mylne vyvolávať dojem, že ona je síce ochotná dodržiavať súdne rozhodnutie, ale podľa tvrdení žalovanej to údajné objektívne prekážky na strane dieťaťa neumožňujú.

2. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia šiel dňa 20.08.2022 prevziať maloletého a za účelom tohto stretnutia pricestoval z miesta bydliska. Pred príchodom žalobca upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, čo sa zaobišlo bez náležitej odozvy žalovanej. Žalovaná žalobcovi stručne oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku, žalobcovi dané skutočnosti

nepreukázala a nedovolila mu vidieť dieťa, zo strany žalobcu bola privolaná hliadka príslušníkov Policajného zboru.

3. Žalobca si uplatňuje predmetný nárok na náhradu škody, za ktorej vznik zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie uvedeného konania, a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z H. L. H. a späť a nákladoch na ubytovanie. Žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti - povinnosti v zmysle súdneho rozhodnutia porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 zákona č. 401/1964 Zb. Občiansky zákonník, nakoľko „každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.“, čím vedome spôsobila škodu žalovanému, nakoľko jej zámer zmať styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný. Taktiež s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie je žalovaná povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie má taktiež za následok vznik škody. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 22.12.1987, sp. zn.: 1 Cz 63/87, rozhodnutie Krajského súdu Košice - okolie zo dňa 20.8.2020, sp. zn.: 2Co/9/2020, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.9.2003, sp. zn.: 25 Cdo 2289/2002, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR 1 Cz 24/89. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca za to, že žalovaná je zodpovedná za vznik škody, ktorá vznikla žalobcovi, ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z H. L. H. a späť.

4. Predmetná cesta žalobcu z miesta bydliska - F. G. XXXX/XX, XXX XX H., do miesta styku - M. E. H., K. J. XX, XXX XX H. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, t. j., z H. L. H. 186 km a z H. L. H. 186 km. V zmysle ust. § 7 ods. 1 v spojení s ust. § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 79,24 eur a náhradu za spotrebované pohonné látky vo výške 48,91 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 15.08.2022 do 21.08.2022). Pre vyčíslenie nároku na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na cestu za účelom realizácie styku použitie zákona č. 283/2004 Z. z. o cestovných náhradách zodpovedá podľa žalobcu ustálenej súdnej praxi.

5. V odpore voči platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že vyjadrenia žalobcu týkajúce sa marenia stykov nesúvisia s predmetom tohto konania a žalovaná má za to, že žalobca tieto súdu uvádza účelovo s cieľom navodiť dojem, že matka bráni žalobcovi v styku s maloletým synom. Žalovaná uviedla, že tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravdivých skutočnostiach, pričom nepravdivosť tvrdení žalobcu bola žalovanou riadne preukázaná v konaní pred súdom. Maloletý syn je pravidelne vystavovaný stresovým situáciám, ktoré sú spôsobené práve konaním žalobcu, kedy bez ohľadu na záujem a požiadavky maloletého privoláva policajnú hliadku a žiada, aby žalovanú opustil na dlhšie časové obdobie, čo spôsobuje u maloletého rozrušenie. Otec trvá na prespatí maloletého, čo nie je v súlade s vykonateľným rozhodnutím. Žalovaná má za to, že v žiadnom prípade za zmarenie styku žalobcu s maloletým nezodpovedá a teda nemôže byť zodpovedná ani za vznik škody, ktorej náhradu si žalobca v konaní uplatňuje. Jednoznačne v danom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi konaním žalovanej a vznikom škody. Žalovaná nesúhlasí s náhradou cestovných výdavkov. Takisto podľa jej názoru je nesprávne uplatnený úrok z omeškania. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že strany sú stále manželia a náklady žalovaného na cestu sú náklady, ktoré by mali byť uhradené zo spoločného majetku a žalovaná tak sama sebe škodu spôsobiť nemohla. Navyše zmluva o výpožičke je bezodplatný právny úkon a pokiaľ k nej boli uzatvárané ďalšie dodatky, bolo tomu tak účelovo až po obrane žalovanej.

6. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril vo vyjadrení a návrhu na pokračovanie v konaní, v ktorom uviedol, že žalovaná dlhodobo, sústavne a účelovo bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu bráni v styku maloletého syna so žalobcom. Tvrdenie žalovanej, že táto skutočnosť sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach a nesúvisí s predmetom konania je celkom klamlivé a nemožno sa s ním stotožniť. Práve vďaka niekoľkoročnému, opakovanému konaniu žalovanej možno s poľutovaním konštatovať, že neuskutočnenie predmetnej realizácie styku maloletého syna so žalobcom nie je ospravedlniteľnou náhodnou okolnosťou, ale úmyslom žalovanej. Žalovaná svoju argumentáciu ohľadom odopretia realizácie styku maloletého syna so žalobcom zakladá výlučne na nesúvisiacom a nepravdivom tvrdení, že maloletý odmieta realizáciu styku.

7. Súd vykonal dokazovanie nasledujúcimi listinnými dôkazmi ako žaloba, sms komunikácia medzi žalobcom a žalovanou, trestné oznámenie, technický preukaz, doručienka preukazujúca doručenie platobného rozkazu a žaloby s prílohami žalovanej, odpor proti platobnému rozkazu, vyjadrenie žalobcu

k odporu, zmluva o výpožičke, čestné prehlásenie spolu s ďalšími pripojenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Krajský súd Trenčín rozsudkom zo dňa 23.06.2022 zmenil rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č. k.: 18P/54/2019-2555, ktorým upravil styk tak, že žalobca je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9:00 h. do 18:00 h. bez prítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým že žalobca si maloletého riadne na styk pripraveného pred kultúrnym domom v H., J. K. J., pred kultúrnym domom, prevezme a na tom istom mieste maloletého žalovanej vráti. V prípade, že sa styk žalobcu s maloletým neuskutoční v súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane dieťaťa, žalovaná je povinná umožniť žalobcovi styk s maloletým v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia šiel dňa 20.08.2022 prevziať maloletého a za účelom tohto stretnutia pricestoval z miesta bydliska. Pred príchodom žalobca upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy.

9. Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu. Zmenou žaloby sa rozumie návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Pod zmenou žaloby je potrebné rozumieť i jej podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

10. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

11. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

13. Podľa § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

14. Súd má za to, obdobne ako už rozhodoval aj vo veci sp. zn. 8C/34/2022, potvrdené v merite sporu Krajským súdom v Trenčíne sp. zn. 16Co/9/2023 a obdobne aj vo veci sp. zn. 8C/53/2024 potvrdené KS TN 27Co/5/2025 či sp. zn. 8C/59/2024 potvrdené rozhodnutím KS TN 5Co/3/2025, že žalovaná zavinene zmarila styk dieťaťa s otcom v rozhodný deň, keď bez objektívneho dôvodu odmietla dieťa žalobcovi odovzdať. Nešlo teda o nesplnenie si prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 OZ, ktorú by nespĺnila vtedy, keď by existujúcu objektívnu okolnosť včas neoznámila, ale naopak, išlo o priame porušenie povinnosti styk umožniť podľa právoplatného rozhodnutia súdu, teda žalovaná zodpovedá za škodu podľa § 420 ods.1 OZ.

15. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Všetky uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne.

16. Čo sa týka porušenia právnej povinnosti na strane žalovanej súd mal za preukázané, že dňa 20.08.2022 sa otec maloletého v súlade s vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Prievidza 18P/54/2019-2555 dostavil do miesta bydliska maloletého, kde si ho mal od matky prevziať. Matka maloletého bola podľa predmetného rozhodnutia povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Súd má vzhľadom na predložené dôkazy za to, že matka si nespĺnila takto uloženú povinnosť. Súčasťou uložených povinností matky je totiž aj riadna príprava maloletého na styk, čím sa rozumie nie len fyzická príprava (zabezpečenie oblečenia a pod.), ale aj psychická príprava maloletého. Povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť po psychickej stránke znamená povinnosť matky aktívne maloletého k stretávaniu s otcom motivovať, a to vrátane režimového nastavenia maloletého na dodržiavanie termínov stretnutia určených súdom

či využitia odborného psychologického poradenstva. Jej súčasťou je tiež povinnosť zdržať sa pred maloletým akéhokoľvek konania, či vyjadrení, ktoré by mohli maloletého od stretnutia s otcom odradiť. Z predmetného rozhodnutia okresného súdu ako aj vyjadrení účastníkov v tomto konaní je zrejmé, že medzi nimi prebieha v otázke starostlivosti o maloletého dlhodobý konflikt, cez ktorý sa ani jedna strana nevie preniesť. Z vykonaného dokazovania okresného súdu vyplýva, že napriek týmto konfliktom má otec s maloletým vytvorený pozitívny vzťah, ktorý chce naďalej rozvíjať. Súd je toho názoru, že vzhľadom na nízky vek maloletého a na jeho v zásade pozitívny vzťah k otcovi, bolo v silách a možnostiach matky dostatočne maloletého pripraviť na styk tak, aby sa tento mohol riadne uskutočniť. Neuskutočnenie styku nie je v danom prípade možné pripisovať iba odmietaniu maloletého tak, ako sa to snaží prezentovať žalovaná. Žalovaná mala dostatočný časový priestor na to, aby využila pomoc kolízneho opatrovníka pri motivácii maloletého dieťaťa na prípravu styku s otcom, podotýkajúc, že pri Úrade, práce, sociálnych vecí a rodiny D. pôsobí aj odborník z oblasti psychológie, u ktorého sa matka mohla dožadovať odbornej pomoci čo sa týka otázky ako riadne a včas motivovať tak maloleté dieťa na styk s otcom. Okrem iného matke nič nebránilo aj v tom, aby kontaktovala či súkromného psychológa a požiadala ho o pomoc v otázke riadnej a včasnej prípravy maloletého dieťaťa na styk s otcom, aby dieťa pokojne prijalo a pozitívne vnímalo skutočnosť, že je určený čas, kedy bude dieťa v starostlivosti otca. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že matka súdu nepreukázala splnenie svojej povinnosti pripraviť dieťa riadne a včas na styk s otcom, ba naopak bolo preukázané porušenie povinnosti žalovanej maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi takýto styk umožniť. Žalovaná bez existencie objektívneho dôvodu neumožnila žalobcovi realizáciu styku s jeho maloletým synom, tvrdiac, že syn tento styk odmieta. Súd má za to, že takýto argument žalobkyne nie je objektívnou prekážkou, ktorá by bránila uskutočneniu styku, navyše s ohľadom na vek dieťaťa, ktoré nevie dostatočne vyjadriť svoju vôľu v otázke stretávania sa s otcom. Takisto mal súd preukázané, že žalovaná bezprostredne pred tým, ako sa mal podľa rozhodnutia súdu styk otca s maloletým synom uskutočniť, nekomunikovala so žalobcom v dostatočnej miere, vôbec mu nenavrhovala akékoľvek alternatívne riešenia v čase, keď sa žalobca na styk s maloletým už dostavil, napríklad umožniť žalobcovi za jej účasti stretnúť sa s maloletým pred jej domom alebo po dohode na inom vhodnom mieste. Žalovaná žalobcovi dopredu neoznámila, aby z určitého dôvodu za maloletým neprišiel, nakoľko dôvodný argument na to ani neexistoval. Pred súdom bolo preukázané, že žalovaná styk žalobcovi s maloletým vo vyššie uvedenom čase neumožnila vôbec a v konaní nepreukázala, že by sa oň aspoň pokúsila.

17. V danom smere súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/3/2025, podľa ktorého odvolací súd považoval pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie za významné, že žalovaná v prípade styku, ktorý mal byť realizovaný žalobcovi včas neoznámila, že jeho styk s maloletým sa uskutočniť nemôže z objektívnych dôvodov, pričom za takéto dôvody nemožno považovať odmietnutie styku so žalobcom zo strany maloletého. Neuskutočnenie styku nie je v danom prípade možné pripisovať iba odmietavému postoj u maloletého tak, ako to tvrdí žalovaná. Žalovaná v konaní nepredložila žiadne dôkazy, z ktorých by vyplynulo splnenie si súdom uloženej povinnosti maloletého syna na styk s otcom /žalobcom/ riadne pripraviť, teda nepreukázala, že by vyvinula akékoľvek opatrenia smerujúce k upokojeniu maloletého, k pozitívnej motivácii maloletého a k riadnemu odovzdaniu maloletého na styk tak, aby sa predišlo vzniku škody. Pokiaľ ide o otázku vzniku škody, v konaní bolo preukázané, že žalobca absolvoval za účelom styku so synom cestu osobným motorovým vozidlom zo svojho bydliska /H./ do miesta bydliska maloletého /H./. Stretnutie sa však nezrealizovalo, nakoľko žalobcovi nebol umožnený styk s maloletým a žalovaná neodovzdala maloletého na styk so žalobcom. V danej veci bolo preukázané porušenie povinnosti žalovanej maloletého syna na styk so žalobcom riadne a včas pripraviť a styk so žalobcom umožniť. Žalovaná zavinene zmarila styk maloletého so žalobcom, keď ho bez objektívneho dôvodu odmietla odovzdať žalobcovi /otcovi/ a zároveň žalovaná nesplnila ani prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. O splnení prevenčnej povinnosti by bolo možné uvažovať vtedy, ak by žalovaná existujúcu objektívnu okolnosť žalobcovi včas oznámila a ten by tak nemusel zbytočne absolvovať cestu do miesta bydliska maloletého, čo nebolo preukázané.

18. Čo sa týka vzniku škody žalovaná v konaní namietala, že žalobca sa do miesta bydliska maloletého za účelom jeho prevzatia dostavil na motorovom vozidle, ktorého nie je vlastníkom, pričom uvedené užíval na základe zmluvy o výpožičke zo dňa 24.09.2021 uzavretej na dobu neurčitú, ktorá je bezplatným právnym úkonom, a preto žalobcovi nevznikol nárok na paušálnu náhradu cestovných nákladov. Súd aj v danom smere opätovne poukazuje na rozhodnutie Ks Tn sp. zn. 5Co/3/2025, kedy odvolací súd s týmto konštatovaním žalovanej nesúhlasil a uviedol, že podľa právnej teórie bezodplatnosti zmluvy

o výpožičke neodporuje, ak si zmluvné strany v súvislosti s opotrebovaním vypožičanej veci dohodli určitú náhradu /porov. uznesenie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 28Cdo 2369/2003/. Súd v danom smere má potom za to, že nie je relevantná ani obrana žalovanej, že žalobca nie je vlastníkom predmetného motorového vozidla, nakoľko podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, v zmysle ktorého vzniká zákonný paušálny nárok na náhrady bez ohľadu na to, či je použité vlastné motorové vozidlo alebo prenájaté /porovnaj R12/1990/. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca bol po dohode s požičiavateľom povinný uhrádzať všetky technické prehliadky, vymieňať opotrebované časti, udržiavať vozidlo v technickom stave a v súvislosti s tým uhrádzať všetky náklady spojené s technickou údržbou a mobilitou motorového vozidla, kedy vypožičiavateľ znáša cestovné náhrady za používanie predmetného vozidla výlučne sám, čo vyplýva z čl. II bod 5 zmluvy o výpožičke (ochrana pred poškodením, zničením s povinnosťou užívať predmet výpožičky riadne a v súlade s účelom) a takisto aj z čestného prehlásenia zo dňa 02.12.2024. K otázke amortizácie čo sa týka argumentácie ohľadom výpožičky vozidla súd dodáva, že okrem iného v zmysle rozhodnutia NS SR R 12/1990 nie je zákonnou podmienkou, aby na vyplácanie náhrad muselo ísť o vlastné vozidlo. Súd takisto poukazuje na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo/2369/2003, podľa ktorého i keď zmluva o výpožičke je bezplatná, nie je vylúčená dohoda o určitej náhrade za opotrebovanie vypožičanej veci, pričom v prípade ak si zmluvné strany dohodnú náhradu za opotrebovanie veci, ich dohoda má prednosť. V konaní žalovaná účinne nepoprela tvrdenia žalobcu, že žalobca sa podieľa na poplatkoch na vypožičanom aute ako poistenie vozidla, opravy, údržby, opotrebenie vozidla, výmena oleja či rôzne ďalšie poplatky a náklady, nakoľko je zrejmé, že objektívne dochádza k opotrebovaniu vozidla a práve základná náhrada zohľadňuje amortizáciu, PZP, havarijné poistenie, údržbu či rôzne opravy vozidla, ktoré poplatky sa podľa názoru súdu logicky zvyšujú počtom najazdených kilometrov, ktoré musí žalobca vynaložiť za účelom domáhania sa stykov s vlastným synom, ktoré sa nerealizujú z dôvodov ako na to poukazuje súd vyššie. Pokiaľ navrhovala žalovaná vykonať dokazovanie dopytom na terajšieho zamestnávateľa žalobcu, či predmetné vozidlo užíva so súhlasom zamestnávateľa súkromné motorové vozidlo okrem iného aj na služobné účely s tým, že paušálne náhrady na servis, výmenu pneumatík, možno časti PHM by mu mal refundovať zamestnávateľ, súd predmetný návrh zamietol a dôkaz nevykonal, nakoľko žalobca poprel, že by v rozhodnom čase nerealizácie styku s maloletým bol zamestnaný v Kooperativa a.s.. Žalovaná na výzvu súdu nepreukázala kde bol v rozhodnom čase žalobca zamestnaný a teda na aký subjekt by sa mal súd obrátiť a s akou konkrétnou otázkou. Nakoľko súd nedisponoval riadnou špecifikáciou návrhu na vykonanie dôkazu, kedy nebolo zrejmé aký subjekt by mal súd dopytovať, preto súd takýto návrh ako neúplný a vzhľadom na vyššie opísané skutočnosti ako nevhodný a s prihliadnutím na sudcovskú koncentráciu konania ako nie včas uplatnený (návrh prednesený až na prvom pojednávaní) nevykonal. Správnosť argumentácie žalobcu v súvislosti s právnou otázkou výpožičky vozidla potvrdil Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutiach sp. zn. 27Co/5/2025, 5Co/3/2025, 27Co/3/2025, 27Co/11/2025, 11Co/12/2025, 8co/18/2025, 8Co/2/2025 či 17Co/22/2025 a 27Co/5/2025.

19. Pokiaľ sa žalovaná v konaní bránila, že žalobcovi nemohla vzniknúť škoda, nakoľko nemajú medzi sebou vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak súd mal preukázané, že žalobca užíval osobné vozidlo v zmysle zmluvy o výpožičke (zmluva o predaji vozidla je platnou, v konaní nebol preukázaný opak a žalovaná daný právny úkon nenapadla a nedomáhala sa relatívnej neplatnosti), ktorá vec v zmysle § 143 OZ slúži na osobnú potrebu žalobcu (v rámci toho aj za účelom umožnenia stykov s maloletým) a v zmysle § 143 OZ je vyňatá z režimu BSM. V zmysle rozhodnutia NS SR 3Cdo/113/1993 (R71/1994) ak zmluvu o vypožičaní motorového vozidla uzavrel len jeden z manželov, nejde o taký úkon, ktorý by sa týkal veci spoločnej obidvom manželom. Z tejto zmluvy je povinný plniť len ten z manželov, ktorý zmluvu uzavrel.

20. Súd mal potom na základe vyššie uvedených skutočností za to, že škoda vznikla žalobcovi tým, že zbytočne vynaložil náklady na cestu zo svojho bydliska /F. G. XXXX/XX, H./ do bydliska maloletého v H., a to za účelom uskutočnenia styku, ktorý mu nakoniec nebol umožnený. Zo žaloby vyplýva, že cestu uskutočnil žalobca vlastným/ vypožičaným motorovým vozidlom, čo považuje súd vzhľadom na vzdialenosť, plánovaný začiatok styku s maloletým v obedných hodinách za účelné. Výška cestovného bola určená v súlade so zákonom č.283/2002 Z. z. o cestovných náhradách vo výške 79,24 eur a 48,91 eur. / cesta H. - F. G. do miesta styku H., K. J. N. XX a späť predstavuje vzdialenosť 372 km (napr. O.). V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 79,24 eur (v zmysle Opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 143/2019 Z. z.) a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 48,91 eur, čo súdu riadne preukázal odôvodnením vychádzajúcim z priemerných cien pohonných látok v SR podľa Štatistického

úradu Slovenskej republiky na prepočet ceny benzínu natural 95 oktánový od 15.08.2022 do 21.08.2022. Pri spotrebe vozidla 7,6 l na 100 km, predstavuje náhrada 372 km : 100 km = 3,72 x 7,6 l = 28,272 litrov, čo v prepočte na aktuálne vtedy ceny benzínu tvorí sumu 48,91 eur, čo v konaní nebolo sporným a súd mu priznal takto uplatnenú náhradu ako náhradu účelne vynaloženú v súvislosti so stykom dieťaťa. Pokiaľ ide o spôsob vyčíslenia náhrady za účelom realizácie styku podľa zákona č.283/2002 Z. z. o cestovných náhradách aj v týchto prípadoch, ide o ustálenú súdnu prax, ktorú reprezentuje okrem iného aj rozhodnutie R 12/90, či rozsudok KS Košice sp. zn.20Co/9/2020 zo dňa 26.11.2020.

21. K príčinnej súvislosti a zavineniu žalovanej mal súd preukázané, že žalovaná porušením svojej povinnosti uloženej jej rozhodnutím Okresného súdu Prievidza č. k. 18P/54/2019, a to riadne maloletého na styk pripraviť /pričom žalovaná bola s touto povinnosťou uzrozumená, keďže jej bolo rozhodnutie riadne doručené/, zavinila vznik škody žalobcu, ktorý zbytočne vynaložil cestovné náklady. Žalobca vynaložil tieto náklady výlučne za účelom kontaktu s maloletým, pričom tento cieľ bol konaním žalovanej zmareny.

22. Podľa § 517 ods.2 OZ v spojitosti s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. patrí žalobcovi úrok z omeškania v uplatnenej výške 8,15 % ročne zo sumy 128,15 Eur od 11.01.2025, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej, ktorý dátum vyplýva z predloženej doručky (s čím sa stotožnil aj KS TN v rozhodnutí sp. zn. 5Co/3/2025). Ide o nárok na náhradu škody, kde čas plnenia nie je určený zákonom a ani súdnym rozhodnutím, žalovaná bola prvýkrát vyzvaná na náhradu škody až doručením žaloby, preto sa dostala do omeškania deň nasledujúci po doručení žaloby.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. V zmysle zásady úspechu a rozhodovacej praxe KS TN vo veciach ako napr. sp. zn. 16Co/9/2023, 17Co/61/2023, 8Co/26/2023, 17Co/42/2023, 17Co/66/2023 atď. súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania, nakoľko je na úvahe žalobcu akým spôsobom uplatňuje svoje práva a skutočnosť, že sa domáha svojich nárokov samostatnými žalobami nemôže mu byť pripočítaná na škodu. Súd priznal rozsah náhrady trov žalobcovi voči žalovanej vo výške 100 % aj s ohľadom na nepatrný neúspech v konaní po pripustenej zmene v časti úroku z omeškania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.